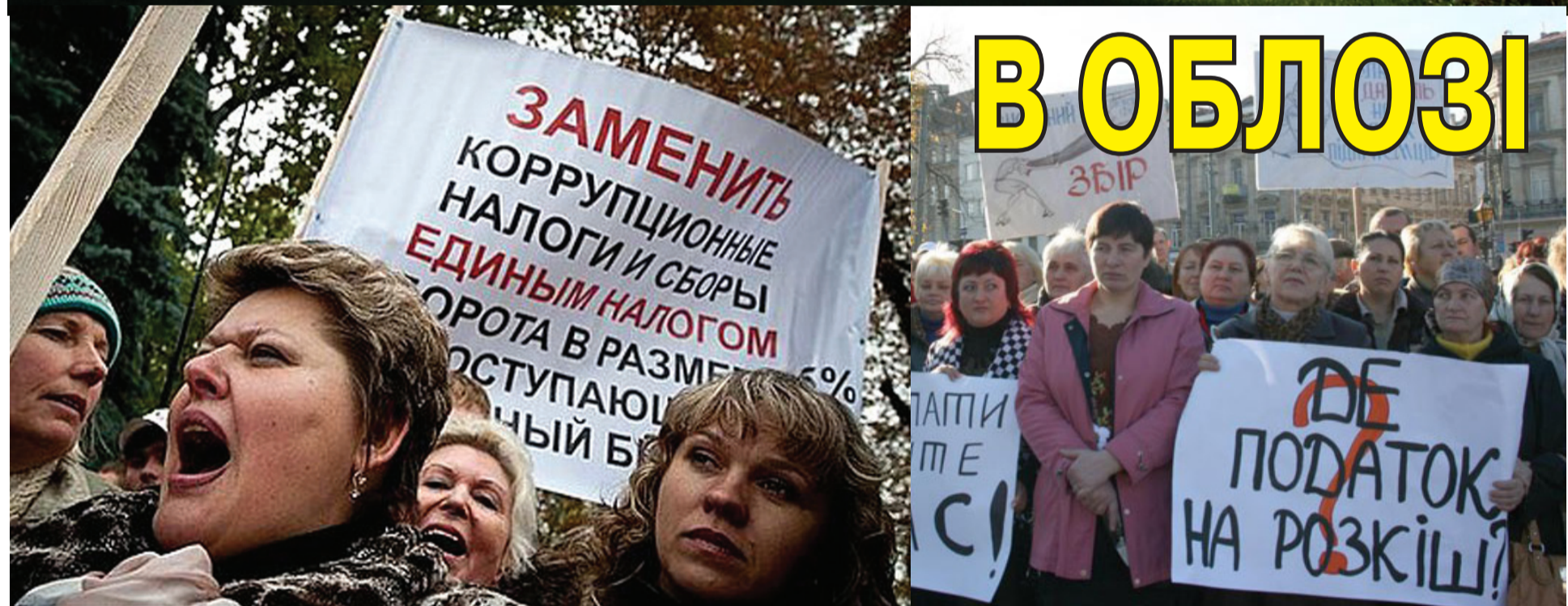

СТОП. 3

ВЕРХОВНА РАДА

В ОБЛОЗІ

ТЯГНИБОК ПОКАЖЕ ЯНУКОВИЧУ, ХТО В УКРАЇНІ ГЕРОЙ...

СТОП. 3

«КИДАЛОВО» НА ДОРОГАХ

СТОП. 3

СЕКСУАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ ТІЛЬКИ ПОЧИНАЄТЬСЯ...

СТОП. 4

А ТОЙ ЦВЯХ БУВ НЕ ЙОГО СУМЛІННЯМ...

» ПОСЕРЕД РОБОЧОГО ДНЯ ОДНЕ ВЕЛИКЕ ДЕРЖАВНЕ ЦАБЕ ДОЗВОЛИЛО СОБІ «ЗАДРІМАТИ» НА ШКІР'ЯНОМУ ДИВАНЧИКУ В РОБОЧОМУ КАБІНЕТІ. ЦАБЕ БУЛО СИЛЬНИМ ТА УКРАЇНСЬКИМ (ДЕХТО, ПРАВДА, ВВАЖАЄ МОЛДАВСЬКИМ), ХОЧ І НЕ ГРЕБУВАЛО ІСПАНСЬКОЮ СІЄСТОЮ.

Ворожка кинула на стіл кісточку курячої ніжки, викопане око болотяної жаби, кіготь дракона, засохлі екскременти єдинорога і власний перстень з діамантом (випадково впав із пальця). Уважно вивчивши окреслення сакральної атрибутики, вона урочисто виголосила остаточний «діагноз»:

- Цвях у дупі - або нечисте сумління, або Юля Тимошенко.

Цабе надовго задумалось і, чухаючи потилицю-щелепу, потилицю-щелепу, самогзаглено присіло за стіл. Зовсім випадково його зад прийшовся точно між двома стільцями поруч, які ображено склалися картярським будиночком. Чоловік відчув сильний біль, спричинений цвяхом, що хижо вштрикнувся в авторитетний віце-прем'єрський тил:

- О-о-ой! Білі-ін! - проревів розпластаний кумир.

- Шо-о, батечко?!

- Ка-апшо-о-о, матінко! Нечисте сумління, нечисте сумління... А цвях у дупі означає... лише цвях у дупі. Іди геть, щоб я тебе не бачив. І «єдинорогів» своїх зі столу прибори. Теж мені, Брунгільда.

Коли присоромлена ворожка сховалася за рогом, людина нарешті заспокоїлась. А може й справді... визначитись. От і вибори через посаду «прохукав». За міністерські потуги все одно не подякують. Та, чесно кажучи, за що дякувати? Так! Прийшов час одного стільця. Тільки б не помилитися. Щоб сісти на потрібний, щоб не на цвях, у калюжу чи, просто, щоб раптом не сісти. Від цих союзників усього можна чекати...

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

Сон не примусив чекати, прийшов. Ніжно огорнув підпідчюного. Коли ж важливе цабе закуняло, показав йому майбутнє в біло-синьо-червоних кольорах. Нібито вельмишановний пан заходить до кабінету свого патрона, а той саме бавиться інкрустованою булавою в кріслі-троні. Патрон сумував. Нагальні справи закінчено: усі можливі вибори з корінням повиривані, пісні про молодого шахтаря переспівані, банкетні перепиті і навіть посуд перемитий. А тому «булавоносний вседержитель» придумав собі розвагу: ставив поруч два стільці, цілого та підпідчюного, й ласкаво запрошував придворних присісти. Коли піддослідні незграбно валилися на підлогу, патрон радів, наче дитина. Коли ж ні... теж радів. Він був хорошою людиною, хоч і з далекої териконової глибинки.

Наше спляче цабе чуло про розваги всенародного обранця, а тому підготувало надійну стратегію. Він сміливо всівся посеред двох запропонованих стільців, щільно приставлених один до одного біля підніжжя трону.

Підпідчюний стілець витримав, як і цілий. Але, демонструючи власну вправність, сновиди за надто самовпевнено підстрибнув задом. Стільці склалися, наче картярський будиночок. Сплюха голосно зойкнув, наштрикнув-

шись на величезний цвях, що хижо стирчав із букового паркету.

Під радисні вигуки високого очільника вельмишановний «силач» вмить прокинувся. Настрій було зіпсовано. Авжеж, сон віщій! Чоловік замислився, почував потилицю та щелепу, знову потилицю і знову щелепу. Потім терміново викликав знайому ворожку. Та (схожа на Олександру Кужель) чарувала країну вже давно. Ще з часів «Помаранчевої бурі в пустелі». І тим панам чарувала, і цим чарувала, а тій, працелюбній у білому, була за придворну статс-даму. Тепер вона самовіддано полюбила силу.

- Сильна Україна! - з порога привіталася з босом.

- Навіки сильна! - відповів їй стурбований «партайгеноссе». Він коротко переповів чаклунці свою печаль, а та, кинувши на дубовий стіл потерті карти, легко розшифрувала віщій сон патрона за дядьком Фрейдом (або Фройдом, якщо вірити доморощеним «транслейторам»).

- Два крісла - дві дороги, геть не поєднанні між собою. Треба визначитися у пріоритетах, інакше можна гепнутися «повз гроші».

Лідер хапнув повітря й хитнув головою. Мовляв, розумію. Що ж тут не зрозуміти?

- А цвях? Цвях у дупі, що означає?

МОЖЕМО, КОЛИ... ДУМАЄМО

СТАРТУВАЛО ЧЕРГОВЕ «РОЗКРУЧЕНЕ» ТЕЛЕВІЗІЙНЕ ШОУ. ВІТЧИЗНЯНОМУ СПОЖИВАЧЕВІ РОЗВАГ ПРОЕКТ «УКРАЇНСЬКА МРІЯ» РЕКЛАМУВАЛИ ДАВНО Й ГУЧНО. НАРЕШТІ, СТАЛАСЯ ПРЕМ'ЄРА, МИНУЛО ТРОХИ ЧАСУ, ПРОТЯГОМ ЯКОГО МИ ВСТИГЛИ «ПЕРЕТРАВИТИ» НОВИНКУ, ТОЖ МОЖНА ПІДБИТИ ПЕРШІ - ПРОМІЖНІ - ПІДСУМКИ.

Нова передача - найменш вульгарна з усіх, що з'являлися на екранах за останні кілька років. В її основі — «поєдинок» трьох осіб, які є представниками «малого та середнього бізнесу» нашої держави. Кожен із них - порівняно небагата людина, котра потребує певних фінансових вливань у подальший розвиток своєї справи. Виграє це своєрідне змагання той, хто найбільш повно презентує власний проект. Першого разу переможець отримав суперприз розміром у 30 тисяч гривень. Організатори «...Мрії» обіцяють, що у фінальному випуску ця цифра зросте до півмільйона.

Проте, аби наша розмова була конструктивною, пропонуємо рейтинг «плюсів» і «мінусів» програми.

«Плюси»:

1. Доволі інтелегентне емоційне тло «...Мрії», підкріплене відповідним доббором кольорів при оформленні студії. В контексті нинішнього різнобарвного гламуру спокійні виважені й, очевидно, розумні експерти шоу справляють позитивне враження.

2. Правильна манера «кастингу» бізнесменів-початківців: учасники новоявленої програми - живі люди, котрі насправді хвилюються та переживають.

3. Дуже професійна робота тих, хто повсякчас перебуває «в тіні», виконуючи при цьому колосальний обсяг роботи: операторів - у студії та місцях регіональної дислокації; гримерів, візажистів, сценаристів. Останній аспект хочеться відзначити окремо:

презентація кожного підприємця зроблена так, аби підкреслити переваги, не завальовуючи начебто зайві моменти. Зокрема, приємно вразило й звеселило, що учасницю з Волині ніхто не став примушувати говорити літературною українською мовою. Тож ця жіночка щебетала колоритно, з елементами «поліщуцького» говору.

«Мінуси»:

1. «Українська мрія», принаймні зараз, є доволі нудним явищем. Хоча, можливо, ми вже звикли до шаленого ритму телевізійних «блокбастерів», втративши можливість сприймати щось спокійніше.

2. Непрозорий добір учасників програми. Канал ICTV оголосив, що на його адресу надійшло понад 2000 заявок, то чому з-поміж усіх кандидатів обрали саме цих трьох - лишилися таємницею. А що як біда в тім, що ми мешкаємо в надто корумпованій державі, тому в подібних випадках думаємо лише про погане...

3. Декоколи доволі неадекватна поведінка окремих бізнес-експертів, із яких аж пруть зверхнє ставлення до «слабких світу цього».

У тому, що «Українська мрія» матиме свого глядача, не сумніваємося. До того ж буде він із пристойним рівнем IQ.

Володимир БАНЯС

Уже в кінці листопада бюро Міжнародної організації праці планує висунути оцінку документа, тому всюдисущі «регіонали» поспішають ухвалити новий Трудовий кодекс до оприлюднення цього рішення. Ініціатори революційного нововведення наполягають на необхідності адаптації трудового законодавства України до реалій сьогодення. На їхню думку, затверджений 40 років тому Трудовий кодекс безнадійно застарів і не відповідає вимогам часу. За словами Василя Хари, новий кодекс спрямований на розвиток приватного бізнесу. Тобто в першу чергу враховує інтереси роботодавця. З його легалізацією в Україні з'явиться стимул вкладати кошти в розвиток бізнесу.

Щодо тривалості робочого дня, пан Хара побіжно виправдовується, мовляв, її збільшення передбачене лише в окремих випадках. «Не всі виробництва можуть дати собі раду в межах восьмигодинного робочого дня. За нинішнім кодексом упродовж тижня має бути 40 робочих годин, але можливі коливання. Наш кодекс впроваджує певні обмеження», - дипломатично заявив він.

А от про що не квапиться говорити на камеру хитромудрий «регіонал»: якщо новий КЗпП таки узаконять, працювати доведеться набагато більше. Українці ризикують втратити право на восьмигодинний робочий день, утверджений по всій Європі з часів Першої світової війни. За чинним «радянським» кодексом тривалість робочого часу не може перевищувати сорок (на шкідливому виробництві - 36) годин на тиждень. Будь-яка робота за означеними межами є понаднормовою - тобто такою, що оплачується в подвійному розмірі. За новим проектом тривалість робочого дня може бути продовжено до десяти, і навіть до дванадцяти годин на добу, а робочий тиждень відповідно зросте до 48 годин. У разі згоди роботодавця з лідерами профспілок (зазвичай, «кишеньковими» на українських підприємствах) робочий тиждень можна додатково розтягнути без будь-якої понаднормової оплати.

НОВИЙ ТРУДОВИЙ КОДЕКС

ПРОЕКТ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ, ПІДТРИМАНИЙ ВЕРХОВНОЮ РАДОЮ В ПЕРШОМУ ЧИТАННІ, ОБІЦЯЄ У ВИПАДКУ ОСТАТОЧНОГО УХВАЛЕННЯ ПОВЕРНУТИ УКРАЇНСЬКОГО ПРОЛЕТАРЯ В БЕЗПРАВНИЙ 1918 РІК.

«ПРИКРУТИТЬ ГАЙКИ»

ШТРАФИ

Згідно з новим проектом Трудового кодексу, роботодавець отримає повне право в односторонньому порядку визначати особисту матеріальну відповідальність підлеглих. Говорячи простіше, якщо проект «регіонала» Хари буде остаточно затверджений у парламенті, ваш шеф легко призначатиме вас винуватим за реальні чи вигадані збитки, відряховуючи їхню вартість із платні. Таким чином капіталіст матиме змогу не тільки оплачувати працю найманого робітника не в повному обсязі, а й заробить на вас трохи грошенят. Які перспективи для економіки на співробітників! До речі, виконавчий орган Міжнародної організації праці наполегливо порекомендував нашим законодавцям переглянути ці матвідповідальні положення проекту. Гадаєте, хтось взяв це до уваги?

НАЧАЛЬСТВО ВИСОКО СИДИТЬ, УСЕ БАЧИТЬ

Ще одна пропозиція нового проекту КЗпП загрожуватиме «опустити» найманих працівників до рівня напівкріпаків, адже передбачає тотальний контроль діяльності співробітників за допомогою «технічних засобів». Ідеться про відеозйомку, прослуховування телефонів, контролювання особистої електронної пошти та інтернет-сторінок, які відвідував працівник. Наразі ця ініціатива суперечить Конституції України (ст. 32): «Ніхто не має зазнавати втручання у своє особисте і сімейне життя».

Наразі відеоспостереження на робочому місці є порушенням права на приватне життя, що підтверджено постановами Європейського суду, Венеціанської комісії та Європейського суду з прав людини. Схоже, владі хочеться знати про нас усе, щоб за допомогою «трудового компромату» «любити» по повній програмі.

ЯК ВОНИ МОГЛИ?

Чому в першому читанні проект отримав таку підтримку різнофракційних депутатів? Напевно тому, що більшість із них цілком влаштувають нові драконівські норми для пролетаріату. В їхніх сім'ях, як ви розумієте, пролетарів не передбачається.

За проект нового кодексу в першому читанні дружно проголосували 386 депутатів. Вражаюча однотайність для розділеного парламенту. Не дивно. Наші «слуги народу» насправді є господарями життя, реальними «власниками заводів, газет, пароплавів». Саме вони зацікавлені в нашому безправ'ї, в тому, щоб робітники працювали якомога більше, а отримували значно менше. Що поробиш - проза життя. Врешті-решт з Марксом не посперечаєшся. У нього і лоб вищий, і борода довша, ну і взагалі - геній.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ТЯГНИБОК ПОКАЖЕ ЯНУКОВИЧУ,

» ДИХАЙТЕ ГЛИБШЕ, ПАНОВЕ. НА НАС ЧЕКАЄ МАСОВА ДЕГЕРОІЗАЦІЯ УКРАЇНИ. В УСЯКОМУ РАЗІ ТАК ОБІЦЯЮТЬ СПІВГРОМАДЯНАМ ПОЛІТИЧНІ РОМАНТИКИ З ВО «СВОБОДА». ДО ГЛИБИНИ ДУШІ ОБРАЖЕНІ НА РЕЖИМ ЯНУКОВИЧА НАЦІОНАЛІСТИ НАВАЖИЛИСЬ НА ВІДЧАЙДУШНИЙ КРОК – РОЗВІНЧАТИ ВСІХ ГЕРОІВ УКРАЇНИ, ПОМЕРЛИХ ДО ВИЗНАЧНОГО 1991 РОКУ.

ХТО В УКРАЇНІ ГЕРОЙ...

Треба віддати належне: з їхнього боку такий демарш – лише крок у відповідь. Процес започаткували непримиренні «радянськофіли». Луганський легень на прізвище Володимир Оленцевич домігся в Донецькому окружному апеляційному суді неможливого – відміни указу Президента України від 22 січня 2010 року про присвоєння Степану Бандері звання Героя України.

Оленцевич озвучив свою позицію так, що нібито не має нічого проти постаті Бандери в історії України, але вищезгаданий політичний діяч не може бути національним героєм, бо помер задовго до виникнення такої держави. Донецький суд погодився з сумнівними аргументами пана Володимира (Донецькі суди останнім часом взагалі відзначаються особливою думкою, що в усьому співпадає з думками земляків).

Натомість лідер Луганської обласної організації «Свобода» Дмитро Снегирьов подав до того ж таки Донецького окружного апеляційного суду заяву на зняття звання Героя з Олексія Береста, радянського воєнка, який був у команді осіб, що 30 квітня 1945 року спромоглася водрузити переможний стяг СРСР над упокореним Рейхстагом. Снегирьов обгрунтував свою вимогу тими ж аргументами, що й Оленцевич у справі нагородження Степана Бандери. Позивач сподівається, що суд не насмілиться запровадити подвійні стандарти в розгляді двох ідентичних справ (Берест помер 1970-го, за 21 рік до проголошення незалежності України). Тим більше, що свого часу політвиконком «Сво-

боди» попереджав про складні юридичні наслідки легітимізації судового рішення стосовно Бандери: «Чи розуміє Янукович, що він буде змушений скасувати всі укази про присвоєння звання Героя України особам, які померли до 1991 року?»

Крім Береста до «відмовного списку» потрапляють інші учасники Великої Вітчизняної війни, герої-чорнобильці, низка відомих українських історичних діячів, посмертно нагороджених званнями Героїв України. Згідно з однобоким й заангажованим рішенням Донецького окружного апеляційного суду, всі вони нагородженні незаконно і мають бути позбавлені високої честі, знову ж таки – посмертно. Хіба не абсурд? «Ні, - вважає директор Київського інституту проблем управління ім. Горшеніна Кость Бондаренко. – Хай там як ми ставимось до Олексія Береста та його подвигу, рішення про надання йому звання Героя України порушує законодавство так само, як і у випадку з Бандерою. Якщо в Україні перед законом всі рівні, то Берест, скоріше за все, буде позбавлений звання. Вважаю, варто шукати інші методи відзнаки пам'яті Береста. В тому числі й завдяки судовому прецеденту стосовно Степана Бандери. Напевно судове рішення щодо Береста буде аналогічне рішенням відносно Бандери», - підкреслив експерт.

Одразу на думку спадає народне прислів'я про недоцільність копання ями для іншого через велику ймовірність самотому там опинитись. Ми вважаємо, що братське протистояння українців ніколи

не призведе до локальної перемоги однієї сторони. А от до загальної поразки спільної неньки – може. Тому не варто так непримиренно нав'язувати опонентам лише своїх регіональних кумирів, усіма силами принижуючи чужих. Краще прийняти і змиритися зі складною неоднозначною історією, її героями, щастям і горем, білим і чорним. А всі образи просто забути на паритетних началах. Якщо не раз і назавжди, то хоча б раз, і раз, і раз і... потім уже назавжди. Так має бути в нормальних людських родинах, де кровна спорідненість вища за ідеологію.

Перефразовуючи кіношного героя Василя Бикова, до речі, українця за національністю і роллю: «Все у світі минає, лише Батьківщина вічна!». Що стосується судового прецеденту Донецького суду, то за бажання навіть тут можна гідно вийти з ситуації. Так ст. 8 Закону України «Про громадянство України», визнає особу, «яка безпосередньо сама, або хтось із батьків, дідів, рідних братів, сестер народилася і проживала на території, що в момент їх народження входили до складу Української Народної Республіки або Західноукраїнської Народної Республіки... реєструються громадянами України». Чим не «зачіпка» залишити всіх героїв у пантеоні, примирити всіх видатних українців хоча б після смерті? Тож нехай ця пропозиція від «ГПУ» стане стартовим «і раз» на шляху до об'єднання, першим реальним кроком до національного всепрошення й примирення.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ВЕРХОВНА РАДА В ОБЛОЗІ

Розгляд у другому читанні нового Податкового кодексу спричинив бурю емоцій серед малих підприємців України. Зранку 16 листопада біля будинку парламенту розпочалася масова акція протесту, яка об'єднала цілу країну. З майдану Незалежності під стіни Верховної Ради колона за колоною підходили підприємці Дніпропетровської, Луганської, Донецької, Кіровоградської, Сумської, Одеської, Чернівецької та Львівської областей.

Мітингувальники, кількість яких перевищувала 10 тисяч осіб, перекрили проїжджу частину на вулиці Грушевського. Вони пікетують Верховну Раду з вимогою не ухвалювати проект Податкового кодексу, запропонований Кабінетом Міністрів України. На плакатах гасла: «Податки вищі за доходи! Дайте нам працювати чесно», «Ухвалення Податкового кодексу - злочин проти беззахисного народу України!», «Донбас проти податкового терору», «Сьогодні - Податковий, завтра - Трудовий, післязавтра - кріпосне право?!» Пікетувальники б'ють у барабани й цинкові відра, волають традиційне «Ганьба» під голосну музику протестного характеру. До того ж децибелів додають безперервні сигнали майже 40 автівок таксі з жовто-синіми стрічками на антенах.

У таких форс-мажорних обставинах будівлю парламенту охороняє міліція, що розташувалася по периметру. У Маріїнському парку стоять близько 10 великих міліцейських автобусів.

Цікаво, чи вистачить «масла» депутатам наважитись на позитивне голосування? Якщо так, то, напевно, наших народних обранців вже й чортом не злякати. Що їм примарили європейських протестних баталій (у Греції, Португалії, Франції тощо) - пил в очі, «божа роса»...

Коли верстався номер, нардепи ще не визначились із остаточним «приговором» щодо кодексу. Засідання ВР 16.11.2010 продовжилось до пізньої 22-ої години вечора. Мабуть, щоб дочекатися припинення всеукраїнського «гвалту» під парламентом.

Олесь М'ЯСНИЙ

Національна комісія регулювання електроенергетики України повідомляє, що 25 листопада 2010 року о 10-00 відбудеться відкрите засідання Комісії за адресою:
03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19.
Тел./факс: (44) 454-70-71.

Питання порядку денного:

Розділ перший

- Про анулювання ліцензії на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу за нерегульованим тарифом ТОВ «УКРАЇНСЬКИЙ СТАНДАРТ».
- Про переоформлення ліцензій на право провадження діяльності з виробництва електричної енергії та з виробництва теплової енергії на тепло-електроцентралях та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії, виданих ВАТ «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ МЕТАЛУРГІЙНИЙ ЗАВОД ІМ. ПЕТРОВСЬКОГО» у зв'язку зі зміною найменування юридичної особи.
- Про затвердження тарифів на відпуск електричної енергії для:
 - ТОВ «Краматорськтеплоенерго».
 - ТОВ «Крим ТЕЦ».
- Про затвердження тарифів на виробництво теплової енергії для:
 - ТОВ «Краматорськтеплоенерго».
 - ТОВ «Крим ТЕЦ».
 - ТОВ «Теплодаренерго».
 - ВАТ «Нафтопереробний комплекс – Галичина».
- Про затвердження величин «зелених» тарифів на грудень 2010 року.
- Про внесення змін до інвестиційної програми на 2010 рік ВАТ «Волиньобленерго».
- Про розгляд інвестиційних програм на 2011 рік ліцензіатів з передачі електричної енергії місцевими (локальними) електромережами та постачання електричної енергії за регульованим тарифом:
 - ВАТ «Вінницяобленерго», ВАТ «Волиньобленерго», ВАТ «ЕК» Дніпрообленерго», ВАТ «Донецькобленерго», ВАТ «Житомиробленерго», ВАТ «Закарпаттяобленерго», ВАТ «Запоріжжяобленерго», ЗАТ «А.Е.С. Київобленерго», ВАТ «Кіровоградобленерго», ВАТ «Кривобленерго», ВАТ «Миколаївобленерго», ВАТ «Одесаобленерго», ДТГО «Південно-західна залізниця», ВАТ «ПЕМ-Енерговугілля», ВАТ «Полтаваобленерго», ЗАТ «Ей-І-Ес Рівнеенерго», ВАТ «Севастопольенерго», ТОВ «Сервіс-Інвест», ДП «Регіональні електричні мережі», АК «Харківобленерго», ВАТ «Херсонобленерго», ЗАТ «Центральна енергетична компанія», ВАТ «ЕК «Чернівецькобленерго», ДП МОУ «102 ПЕМ», ЗАТ «Східно-Кримська енергетична компанія», КП «Міські електричні мережі» м. Кузнецовськ.
- Про схвалення проектів постанов, прийняття регуляторних актів НКРЕ, внесення змін до Плану діяльності НКРЕ з підготовки проектів регуляторних актів на 2010 рік.

Розділ другий

Різне.

«КИДАЛОВО»

» ЧОМУСЬ ТАК ІСТОРИЧНО СКЛАЛОСЯ, ЩО ОБМАНЮВАТИ ЛЮДЕЙ У НАШІЙ КРАЇНІ СТАЛО ДОБРОЮ ТРАДИЦІЄЮ. ХТОСЬ СИДИТЬ НА ХЛІБНОМУ МІСЦІ, «ТОЧИТЬ» БЮДЖЕТ І З РОЗУМНИМ ВИГЛЯДОМ РОЗПОВІДАЄ ПРО ЖАХЛИВІ НАСЛІДКИ КРИЗИ. ІНШИЙ, АБИ ЗАЙНЯТИ ЦЕ МІСЦЕ, ПРАГНЕ ОТРИМАТИ ВАШ ГОЛОС, РОЗДАЮЧИ ГРЕЧКУ. ДЕЯКІ ПРОДАЮТЬ КИТАЙСЬКИЙ НЕПОТРІБ, РЕКЛАМУЮЧИ ЙОГО ЯК ПАНАЦЕЮ ВІД УСІХ ХВОРОБ. УСІ «ШАХРАЇ» БЕРУТЬ НАХАБСТВОМ І ГРАЮТЬ НА ВАШИХ ПОЧУТТЯХ. АЛЕ Є РІЗНОВИД АФЕРИСТІВ, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ ГРУБО, ПРОТЕ НЕ МЕНШ ЕФЕКТИВНО.

НА ДОРОГАХ

Нещодавно київські правоохоронці затримали злочинне угруповання, члени якого заробляли гроші, інсценуючи ДТП. У своїй діяльності шахраї використовували дорогі автомобілі марок Mercedes, Lexus, Porsche. Найчастіше їм у поле зору потрапляли водії, котрі почувалися на дорозі невпевнено. Один із варіантів афери мав приблизно такий вигляд: автомобіль жертви наздоганяє іномарка, що подає сигнал зупинитися, що той його «підірвав». Доказом цього є подрапаний бампер дорогого авто, а на кузові потерпілого присутній слід від тієї ж аварії. Міліціонери запевняють, за допомогою наждачного паперу пошкодити фарбу на автомобілі можна за лічені секунди, що і робив спільник шахрая, доки той розмовляв із водієм. Члени злочинної групи запевняли постраждалого, що страхова компанія не покритє витрати на ремонт, тому «винуватець» вдаваної аварії повинен заплатити за нього з власної кишені. В головному управлінні по боротьбі з організованою злочинністю нас запевнили, що суми, котрі водії залишали шахраям, сягають п'ятидесяти тисяч доларів.

Такі випадки, на жаль, не є поодинокими на вітчизняних дорогах. Злочинці використовують не лише невпевненість у собі, а й

інші слабкості учасників дорожнього руху – довірливість та прагнення збагатитись. Наприклад, раніше була затримана група шахраїв, котрі дурили таксистів таким чином: дівчина ловила машину та їхала за певною адресою. Після прибуття на місце вона виходила покликати чоловіка, залишаючи на сидінні сумочку на знак того, що скоро повернеться і заплатить за проїзд. Таксист зазвичай погоджувався чекати пасажирів, однак, коли минала година, починав нервувати та заглядав у сумку дами. Отоді, наче за змахом чарівної палички, з під'їзду виходила та сама дівчина з удаваним чоловіком і перше, що вони бачили, - таксиста, котрий порпається в чужих речах. А далі – справа техніки. Дівчина заявляла, що в гаманці була кругленька сума, а її чоловік починав вимагати повернення цих грошей від таксиста. Так останній втрачав свої кривні.

Поширеним є ще один спосіб афери на дорозі: у вашому ж дворі чоловік просить допомоги полагодити свою машину. Який же водій відмовить іншому в допомозі? Адже дорожня солідарність – неписаний закон (чи не завдяки йому кожен другий блимає іншим фарами, попереджаючи про присутність попереду даїшника?). Тож ремонт, зазвичай нескладний, закінчено, обидва водії стали мало не друзями. Тоді шахрай пропонує жертві

допомогти з купівлею автівки, посилаючись на те, що не дуже добре розуміється на сучасних тенденціях, і, звісно, пропонує за це винагороду, скажімо, у сотню доларів. Хто ж відмовиться від дармових грошей? Однак є невеличка умова – шахрай пропонує їхати на зустріч із продавцем на вашому авто. Далі ви прибуваєте на місце купівлі-продажу, яке зазвичай розташоване за містом, починаєте оглядати машину з усією серйозністю покладеного на вас відповідального завдання. Потім покупець вирішує зробити невеличкий тест-драйв, з якого, звісно, не повертається. Через значний проміжок часу продавець починає нервувати і звинувачує вас і вашого попутника у шахрайстві. А на знак відплати забирає вашого автомобіля. Звичайно, ці двое у змові. Тоді вам не залишається нічого іншого, як плентатися додома пішки і жити надалі без свого чотириколісного друга...

Міліціонери не встигають відстежувати різновиди афери та попереджати про них довірливих водіїв, бо ж щодня віртуозний розум шахраїв вигадує все нові й нові комбінації обману. Аби не попастися, треба мати прагматичний розум і знати, що нічого в світі задарма не буває, а довіряти людям варто лише після тривалого знайомства. Будьте пильні!

Юлія БОЯРСЬКОВА

БАРАК ОБАМА СТАВ «РУЙНІВНИКОМ»

» НЕ СЕКРЕТ, ЩО ПРОГРАМА DISCOVERY CHANNEL «РУЙНІВНИКИ ЛЕГЕНД» ПОПУЛЯРНА У ВСЬОМУ СВІТІ. АЛЕ УЯВИТИ, ЩО ОДИМ ІЗ ЇЇ УЧАСНИКІВ СТАНЕ ПРЕЗИДЕНТ США БАРАК ОБАМА БУЛО ВАЖКО! ТИМ НЕ МЕНШЕ...

Усім відома легенда про Архімеда й систему дзеркал, за допомогою яких йому вдалося спалити римський флот... За роки існування своєї програми Адам Севідж і Джеймі Хайнеман перевірили безліч суперечливих легенд, але чомусь телеглядачі до цього часу не дають «руйнівникам» спокою, знову і знову вимагаючи піддавати випробуванню нещасного Архімеда. Адам і Джеймі стійко трималися під натиском фанатів, але в один прекрасний момент у справу втрутилася людина, якій вони просто не змогли відмовити - президент Барак Обама!

Він став спеціальним гостем в одному з епізодів «Руйнівників легенд» і дав хлопцям особисте доручення: раз і назавжди розібратися з легендою про Архімеда, використовуючи для цього всі мислимі і немислимі методи. Коли ще «руйнівники» отримували такий неймовірний арсенал засобів, до того ж з благословення президента?! Звичайно, Адам і Джеймі дружно взялися за справу, і у квітні 2011 року телеглядачі побачать результати їхньої роботи.

КОНТРОЛЬОВАНА ДЕМОКРАТІЯ ПОДІБНА ДО ЧАСТКОВОЇ ВАГІТНОСТІ

ГОЛОВНЕ, ЩОБ НЕ БУЛО ВІЙНИ

Цей вислів часів СРСР довго служив радянським партократам виправданням власної некомпетентності та зашореності. Прихильники комуністичної ідеології можуть порадіти. «Совок» повільно, з осоромленим виразом на морді, без шуму й пилу, але таки повертається в Україну.

«Щоб ми не будували, все одно виходить КПРС», - цей афоризм відомого російського політика Віктора Черномірдіна вже не викликає посмішок в нашому суспільстві. Навколо знову поширюється знайома радянська картинка - одна домінуюча партія, представники якої всіма дозволеними й недозволеними методами обіймають ключові посади в органах виконавчої й судової влади, в місцевому самоврядуванні, силових структурах, мас-медіа, створює певний аналог кровожерливої КПРС. Тільки аббревіатура нових володарів життя скоротилася на дві літери - першу і останню.

КПРС - К - С = ПР
Зате риторика співпадає з «товарищами» до останньої точки над «і». Чого варте постійне цитування Азаровим «батька всіх народів», пріснопам'ятного Йосипа Віссаріоновича. Від прем'єрських «месиджів» іноді холодіє потилиця. Хочеться проспати кілька наступних років, «перемотати» будівництво «нової України», наче невдалу пісеньку на CD.

ЯК ЇМ ВДАЛОСЯ «КИНУТИ» ЦІЛУ КРАЇНУ?

І складно, і легко. Складними були попередні вчинки переможців. Для початку вони перекроїли під себе держа-

ву. Із далекої шухлядки витягли на світ «кучмівську» Конституцію, легалізувавши її у ВР за допомогою перекуплених «тушок», реформували виборче законодавство, зламали хребта незалежному судочинству, вибудували вертикаль влади, за якою всі відповідальні чиновники перетворилися на безвідповідальних «маріонеток», котрих смикають із Києва «біло-сині» ляльководи. А далі - справа за малим. І з цим «малим» ляльководи впорались без проблем. Важелів для протидії в опозиції просто не залишилось.

ЯК ФАЛЬСИФІКУВАЛИ МІСЦЕВІ ВИБОРИ - 2010?

Надійно і примітивно. Цього разу ніхто не напружував себе складними й затратними комбінаціями: «каруселі», підкуп, шантаж, залякування, технічні «цяцьки» на кшталт ручок, чорнила яких із часом зникає... Застарілі методи залишилися у демократичному минулому. Тепер у моді «прихватизація» виборчих комісій усіх рівнів, тотальний контроль над бюлетенями і, за потреби, бруральне їх знищення. При цьому злочинці особливо не переймалися наслідками. Ображені сторони (навіть найбільші союзники ПР) були безсилі. Їх посилали в суд, де розраховувати на «алаверди» - марна справа. Суди залякані, «перетрушені» й вражені фатовою імпотенцією. Скаржників просто перенаправляли куди завгодно, подалі з очей і від власної відповідальності. Визначним ноу-хау стала гротескна пауза між самим волеви-явленням і оприлюдненням остаточних результатів. Саме в момент, коли закордонні спостерігачі роз'їжджалися по домівках із позитивними резюме, в кулуарах ТВК і ЦВК творилася основна стадія фальсифікації - маніпуляції з підрахунками.

ЯКЩО ГОРА НЕ ЙДЕ ДО МАГОМЕТА...

У тих місцях, де на посади не вдалося всунути своїх людей, регіонали застосували іншу тактику. «Вертикальні» чиновники (міністри, губернатори, різнокаліберні заступники) тиснули на переможців так, що за кілька днів новообрані мери та депутати писали заяви на вступ до ПР. Відомо близько десяти подібних випадків (зокрема на Донбасі та в Київській області). Що думають про свою нову партію такі «прозеліти», пересічному загалу краще й не знати.

«ВОНИ» ПРО НАШІ ВИБОРИ

Поважний американський часопис Wall Street Journal переповідає заяву американського посольства в Києві, що місцеві вибори стали «кроком назад у порівнянні з президентськими». Британська Financial Times пише, що Америка та ЄС різко засудили вибори в Україні. На думку західних спостерігачів, вони «не відповідали стандартам відкритості та справедливості». FT також повідомила про безпрецедентну критику українських виборів Держдепартаментом США. На тлі міжнародних заяв щодо фальсифікацій, має драматичний вигляд інформація про боротьбу опозиції за перевибори на окремих ділянках. Особливо заходиться ВО «Свобода». Їх з «Батьківщиною» «прокотили» найбільше.

ЧОГО НАМ ЧЕКАТИ?

У кращому випадку - керованої демократії на кшталт путінської Росії. В гіршому - кримінальної країни латиноамериканського зразка. Особливістю керованої демократії є контроль ключовими посадовцями найменших тенденцій в органах виконавчої влади та місцевого самоврядування. На базі ПР створюється певний аналог «Єдиної Росії». Керована демократія передбачає наявність контрольованих союзників і лояльної опозиції. Багато хто вважає, що роль опозиціонерів отримають Яценюк чи Тігіпко. З часом в опозиції опиняться КПУ. Невдовзі її витиснуть із виконавчої влади й коаліції, щоб продемонструвати Європі ліберальний характер ПР-івських реформ. Всеукраїнське об'єднання «Свобода» буде використане, як страшилка для східних областей. Враховуючи гіркий досвід Кучми, регіонали докладуть максимум зусиль, аби не протиставляти парламенту Президенту. Звісно, рано чи пізно ми все одно повернемося до керованої до нормальної демократії. Втратимо купу часу, але хто нам лікар? Бачили очі, що купували...

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

СЕКСУАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ ТІЛЬКИ ПОЧИНАЄТЬСЯ...

Сексуальні революції регулярно відбувалися впродовж усього XX століття. Проте історія таких морально-етичних вибухів розпочалася значно раніше і не закінчується досі.

Суспільство почало регулювати статеві відносини законодавчо, коли виникли публічні будинки. Сталося це в Греції, у розквіт культу краси і сили. Викоринити проституцію зовсім вже тоді здавалося неможливим, тому виникли інші, неморальні важелі регулювання цього явища, тож проститутки вступили у правові відносини з державою.

Цікавою постаттю в історії сексу є Маркіз де Сад - виходець із знатної сім'ї, який відзначився карколомною долею. За свої збочення він мало не втратив життя (був засуджений до смертної кари, але unikнув її), побував у психіатричній лікарні, тікав від руки закону все життя. Його книги з описом власних фантазій і їхнього втілення й досі шокують людей по всьому світу.

Найголовнішою проблемою статевих стосунків, котра розповсюджувалася й

на систему суспільних відносин, була нерівність чоловіків і жінок. Останні, починаючи від первіснообщинного ладу, сприймалися виключно як об'єкт, тоді як сильна стать мала роль суб'єкта сексуальних відносин. Саме тому, на думку багатьох дослідників, ініціаторами та активістами сексуальних революцій були жінки.

Зараз ситуація змінилася, але неприципово. Жінка, хоча й має право відкрито заявляти про свою сексуальність, і досі сприймається як об'єкт. А будь-які спроби встановити рівність статей зумовлює нову проблему - агресію з боку чоловіків.

Існує думка, що саме нівелювання значення чоловічої сили і влади спричиняє насильство над жінками, дітьми та усіма, хто фізично слабший. Бо ж з'являється - не є наслідком нереалізованого сексуального потягу. Науковці погоджуються, що гвалтівників притягує саме насильство.

Доктор філософських наук Сергій Голод ще в далекому 1984-му зазначав, що під час сексуальних революцій XX століття на

зовні виходить ханжество, а не справжня свобода і рівноправ'я: «У нас тепер є все. Є ліга захисту прав сексуальних меншин, з одного боку, та напади і фізична розправа з гомосексуалістами - з іншого. І розкуті фотографії дамочок на календарях у кожному кіоску, і старі «безстатеві» шкільні уроки про подружнє життя. А еротичні фільми для дуже дорослих дивляться чомусь лише ті, кому ще нема 18-ти». З одного боку, розкутість приносить із собою розповсюдження статевих хвороб, з іншого - суспільство замовчує проблему сексуальності. Існує в цьому питанні і певний парадокс. Разом зі зняттям заборони на реалізацію порнографії відбувається зниження попиту на неї. Кому цікаво те, що всюди дозволено? Чи не є це суспільним комплексом скутості, якщо не сказати неврозом?

На думку багатьох дослідників цієї теми, жодна сексуальна революція XX ст. не була доведена до кінця. І наслідки цього явища ми спостерігатимемо вже у XXI столітті.

Чим обернеться суспільна позиція не

втручання? Поспостерігайте за молоддю. Вже зараз актуальною і модною є відмова від сексу, так звана асексуальність. Бо кожен школяр знає, що статевий акт не замінить справжньої душевної близькості та людської теплоти, про яку учасники сексуальних революцій часто забувають.

Юлія БОЯРСЬКОВА

У КИЄВІ ЗАМАЛО КИСНЮ

» **ДОЖИЛИ-СЯ!** У КИЄВІ НЕ ВИСТАЧАЄ КИСНЮ. ЗАБУДОВУВАЛИ ЗАБУДОВУВАЛИ, Й ОТРИМАЛИ... ГОЛОВНИЙ АРХІТЕКТОР СТОЛИЦІ СЕРГІЙ ЦЕЛОВАЛЬНИК ЗАУВАЖУЄ, ЩО У КИЄВІ НЕ МАЄ ЖИТИ ПОНАД 4-4,5 МЛН. ГРОМАДЯН.

«Зазвичай вважають, що в північноєвропейських державах населення столиці має становити приблизно 10% від загальної кількості по країні», - зазначив начальник Головного управління містобудування, архітектури та дизайну міського середовища КМДА, представляючи план розвитку української столиці. За його словами, екологічно місто не розраховане на більш як 4,1 млн. мешканців, тож, у разі надто ущільненої забудови, життя в Києві «стане некомфортним».

Пан Целовальник також підкреслив, що нині у нашій столиці живе 2,7 млн. осіб, з яких близько 300 тис. постійно мігрують по місту. «Ми не збираємося розширювати юридичні межі Києва, однак взаємний розвиток із Київською областю і меморандум, який ми підписали, дають нам можливість перерозподілити ресурс. Наприклад, у містах-супутниках можна розвивати саме ті види виробництва і впроваджувати ту діяльність, які вигідні усім, - додав він. - Існує такий параметр, як кількість необхідного кисню. Наразі цей показник перебуває на межі норми. Нам треба думати про озеленення столиці».

ОБ'ЄКТИВНА РЕАЛЬНІСТЬ «КРАЇНИ ПРИПЛИВІВ»

» П'ЯТЬ РОКІВ ТОМУ ВИЙШОВ У ПРОКАТ ЧИ НЕ НАЙВИДАТНІШИЙ ФІЛЬМ НОВОГО Тисячоліття «КРАЇНА ПРИПЛИВІВ».

Довідка

«Країна припливів» - стрічка американсько-британського режисера Террі Гільяма. Жанр - драма з елементами «чорної» комедія.

Головна героїня - Желіза-Роза (акторка Джодель Ферланд) - дівчинка 11 років, яка живе з батьками-наркоманами. Її тато (актор Джефф Бриджес) «сидить» на героїні, а мама - на метадоні. Дитина звикла до такої обстановки та вважає її нормальною. Приміром, звичною справою для неї є допомога татові колоти героїн (у такі моменти отець сімейства каже, що «їде на канікули»). До того ж майже на початку стрічки матір головної героїні помирає, тож Желіза-Роза з батьком вирушають до прерій, де останній народився і виріс. Звісно, після чергових «канікул», її татусь віддає Богові душу.

Нову «сім'ю» дівчинка знаходить у будинку, який розташований неподалік. Там живуть напівбожевільна відьма та її розумово відсталий брат Діккенс (Брендан Флетчер), єдина мрія якого - вбити величезну «акулу» (так він сприймає звичайний потяг, який курсує неподалік).

Провакація

Після того, як у кількох містах США відбулися прем'єрні покази нового (на той момент) фільму «скандального» режисера, громадськість, налаштована у вікторіанському стилі, була настільки обурена, що Террі Гільям вирішив «косметично» відкоригувати своє дітище. Відтоді на початку фільму виникає бородасте обличчя пана Теренса, й він каже (цитую за Вікіпедією): «Здрастуйте, мене звати Террі Гільям. Багатьом із вас не сподобається цей фільм. Дехто, якщо пощастить, його полюбить. Але більшість із вас так і не розбереться у своєму до нього ставленні. Що я намагаюся сказати - відкиньте усе, що ви знаєте, речі, яким вас навчили, відкиньте свої упередження й страхи, всі забобони, які є в дорослої людини. І спробуйте бути безневинними, хай яких зу-

силь це не вимагає».

Зрозуміти обурення американців, а більшість «ображених» виявилася людьми зрілого і старшого віку, просто. «Країна припливів» є надзвичайно потужною «естетичною провокацією». Роблю висновок за власними відчуттями та відгуками знайомих, які бачили стрічку.

Спочатку все, що відбувається на екрані, сприймається всерйоз, із необхідним для естетичної рецепції справжнього витвору мистецтва духовним напруженням. Сприяє цьому те, що картина феноменально відзнята: її оператор, знаменитий Нікола Пекоріні, підібрав такі тони зовнішнього оформлення простору, такі ракурси (ідеально вписався ефект «камери, що рухається» - фокус то наближує, то віддаляє нас од дійових осіб), що відсторонене - байдуже - сприйняття стрічки цілком унеможливлене. Проте далі починається розвиток сюжету...

Саме у цей момент більш як половина глядачів виходить із кінотеатрів, перемикає канал або видаляє файл у кошк. Ті, хто вирішив «іти до переможного кінця» - це переважно люди, які в студентські роки ознайомилися з явищами на шталт «авангарду» чи «театру абсурду» - продовжують чекати (зазвичай, не розуміючи, чого саме). Проте «Країна припливів» не для слабкодухів! Попереду - сюжет, який зумовлює ефект «зірваного даху».

Не буду обтяжувати читача зайвими подробицями. Психопатія, абсурд, некрофілія та інші огидні збочення - далеко не повний перелік усього, що відбувається на екрані. Проте головна героїня не усвідомлює цього, а телеглядачі... Вони тут - найцікавіший елемент...

Приблизно тоді, коли на екрані з'являється мила жіночка, котра тримає в підвалі свого будинку такий собі мавзолей із муміфікованих тіл родичів, у нормальної людини вилітають

усі «гайки», а свідомість ніби переходить на нейтральну передачу - можливо, це і є ознака істинного мистецтва, коли твір доводить реципієнта до рослинного стану.

Апогеєм сюжету є епізод, в якому психопат Діккенс нарешті реалізує давню мрію, вбиваючи «акулу». Знайшовши десь ракету, він кладе її на рейки, поїзд на ній підривається, гинуть сотні людей, у тому числі й «борець супроти зла».

Шедевр

Коли на екрані з'являються титри, виникає бінарне відчуття: немовби тебе згвалтували, й водночас розсмішили так, що прийшов катарсис. Переконаний: абсолютна більшість тих, хто бачив «Країну припливів», заклеїли його «фільмом, який зняв збоченець для збоченців». А насправді, ця майже невідома в нас і замовчувана «там» кінокартина є шедевром, який найповніше відобразив умонастрій людини початку ХХІ століття.

Це не Террі Гільям збоченець, і не Нікола Пекоріні, то світ нині збожеволів. Ви перейдітьесь будь-яким столичним ринком, спустіться у метро, проїдьтеся вулицями (коли там «планова» аварія, а на проїжджій частині лежить, недбало прикритий, чийсь труп), відвідайте букмекерську контору, киньте оком у найперший інтернет-клуб, звернувши увагу, що лівовою часткою його відвідувачів - маленькі діти, підрахуйте, скільки бомжів ви зустрічаєте впродовж дня... Це все і є нашою об'єктивною реальністю, великою «сімейкою Адамсів», що утворена з таких, як Желіза-Роза, її батьки, Діккенс і його сестра.

Веду до того, що Террі Гільям став усього лише резонатором, метафорично й алегорично відобразивши все, що відбувається навколо. Потужно відобразивши... Саме тому вважаю «Країну припливів» видатним кінофільмом.

Володимир БАНЯС

УНІКАЛЬНА ДИТИНА- ПІДПРИЄМЕЦЬ

» **СВІЙ БІЗНЕС** СРАЙАН РОСС ПОЧАВ У ТРИ РОКИ З ПРОДАЖУ КУРЯЧИХ ЯЄЦЬ, ВЛАШТУВАВШИ У ДВОРІ СПРАВЖНЮ ФЕРМУ З 60 ПТАХІВ, ЯКІ ЩОДНЯ ПРИНОСИЛИ ЙОМУ ПО 15 ДОЛАРИВ. РЕАЛІЗОВУВАВ ПРОДУКЦІЮ МАЛИЙ КОМЕРСАНТ ТАМ, ДЕ БІЛЬШЕ ВСЬОГО НАРОДУ - БІЛЯ ЦЕРКВИ ТА НА ФЕРМЕРСЬКОМУ РИНКУ.

З часом він вирішив «делегувати повноваження», найнявши на роботу старших дітей, які під його керівництвом косили газони. За годину його бригада отримувала 20 доларів, з яких лише п'ять він залишав собі.

Райан розповідає, що багато хто не вірив, ніби дитина може займатися бізнесом. Підтримку він знаходив лише в батьків: «Мама навчила мене правилу, яке я називаю «80-10-10». Тобто 80% прибутку я інвестую в розвиток бізнесу, 10% віддаю на благодійність, а ті 10%, що залишилися, витрачаю сам».

Юний підприємець вважає, що кожна дитина може досягнути успіху. Головне - розуміти: «Аби виконати роботу, яка занадто важка для тебе, ти можеш найняти інших людей».

Наразі Райану дев'ять років. Він учиться в школі, грає з друзями, інвестує гроші в нерухомість і вже майже мільйонер.

ПРОБЛЕМИ ЗА ВЛАСНІ КОШТИ

ДОКУМЕНТАЛЬНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕЛЕВІЗІЙНИКІВ

» **НАМ ЗДАЄТЬСЯ, ЩО МИ НЕПОГАНО ЗНАЄМО СВІТ ДОВКОЛА НАС. АЛЕ, СХОЖЕ, МИ НАВІТЬ НЕ УЯВЛЯЄМО, ЗВІДКИ ЧЕКАТИ НЕБЕЗПЕКИ. МІКРОХВИЛЬОВІ ПЕЧІ, КОВБАСА, ЛІКИ, ПОСУД... НА ГЛЯДАЧІВ «1+1» ЧЕКАЄ БАГАТО ВІДКРИТТІВ, ПРО ЯКІ ЛАДНІ РОЗПОВІСТИ ТВОРЦІ ДОКУМЕНТАЛЬНОГО ПРОЕКТУ «ЛЮЗІЯ БЕЗПЕКИ».**

Кожен фільм - детальне розслідування телевізійників. Адже жертвою обману можна стати не лише на стихійних базарах, а й у магазині чи респектабельному супермаркеті. Окрім класичних методів осукування покупців,

продавці вдаються до витонченіших форм шахрайства. Якщо товар не розкупують, то його можна перепакувати, змінивши термін придатності до споживання (це стосується сиру, нарізок, печива, цукерок), обробити формаліном

(найчастіше - це птиця, м'ясо, риба), вимити у мильному розчині (ковбаси) тощо.

Що несе нам прогрес? Про одяг, що не мнеться, антипригарні покриття, і серветки, які чистять усе, - у стрічці «Цвяхи з майбутнього».

А фармацевтичний бізнес, який приносить нечесним ділкам по 20 млрд. дол. на рік... Чи знаємо ми, що купуємо в аптеці? Адже є пігулки, які не рятують, а калічать людей? Ситуацію прояснили автори

програми «Шкідливі ліки».

Фільм «Чудовиська з безодні» присвячений таємницям світового океану, а також розповідає про згубне місце, де сталася ката-

строфа теплохода «Нахімов», та демонструє унікальні відеозйомки артефактів загиблих цивілізацій на дні океану. Частина стрічки присвячена скарбам затопленого корабля «Блакитний барон», розповідям про знахідку Атлантиди та зустрічам з НЛО і морськими чудовиськами в Бермудському трикутнику. Окрема тема - оповідь про дивне зцілення водою святих озер та стародавній затоплений храм, в центрі якого досі перебуває магічний кристал, що впливає на життя планети.

Отже, немає меж дивовижному. Те, що здається нам знайомим, зрозумілим і безпечним, найчастіше не є таким, а дивні речі - не такі вже й дивні та навіть доступні...

«НАДВЕЧІР'Я»: ПРОГРАМА ЗАРАДИ СПІЛКУВАННЯ

- Який рейтинг має нині програма «Надвечір'я»?

- Слова «рейтинг» я не вживаю і вважаю, що воно непристойне. Наша програма має надзвичайно велику аудиторію, особливо в містах і селах, де ніколи рейтинг не вимірюють. Передача має клуби шанувальників по всій країні. Це для мене найцінніше.

- За рахунок чого багато років проект має таку популярність?

- Переконана, глядач знає більше, ніж ведучий. Гадаю, причина в тому, що ми поза політикою і соціальними проблемами. Настроюємо всіх на радість і спілкування, змушуємо на 30 хвилин забути про все погане та небажане. Уявіть собі, люди, які дивилися програму з 90-х років, досі залишаються з нами, дзвонять і пишуть. «Надвечір'я» - не просто передача в прагматичному значенні цього слова. Проект засновували задля спілкування з тими, хто, на жаль, не відчувається щасливим у нинішньому житті, про яких згадують лише напередодні виборів чи які-

ПРОГРАМА «НАДВЕЧІР'Я», ЩО ВИХОДИТЬ НА «ПЕРШОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ», ВІДСВЯТКУВАЛА 22 РОКИ СВОГО ІСНУВАННЯ. ДЛЯ ТЕЛЕПЕРЕДАЧІ - ЦЕ СОЛІДНИЙ ВІК. ГЕРОЇ «НАДВЕЧІР'Я» - ЧИ ТО ПОЛІТИКИ, ЧИ НАВІТЬ КОЗАКИ, РОЗПОВІДАЮТЬ ПРО АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ З ДУШЕЮ, ЯК ЗВИЧАЙНІ ЛЮДИ. АДЖЕ ЗАПОРУКОЮ ПОПУЛЯРНІСТІ ПРОЕКТУ Є САМЕ МОМЕНТ СПРАВЖНЬОГО ЛЮДСЬКОГО СПІЛКУВАННЯ. ВЕДУЧА ПРОГРАМИ ТАМАРА ВОЛОДИМИРІВНА ШЦЕРБАТЮК ЛЮБ'ЯЗНО ПОГОДИЛАСЬ ВІДПОВІСТИ НА НАШІ ЗАПИТАННЯ.

хось політичних акцій. А ми приходимо лише для того, щоб посміхнутися, згадати молодість, поговорити про щось приємне, послухати пісні, почути друзів. Коли ми святкували ювілеї - 10, 15, 20 років - люди приїжджали самі, власним коштом, навіть без попередження. Багато хто дотепер між собою спілкується, приїждять одне до одного в гості. У нас є наймолодша глядачка - Тамара Рудік. Вона перезнайомилася з жінками з ансамблю, котрий співає в нас, тісно спілкується з ними. Програма об'єднала людей. Вона дає їм радість для душі. Це найголовніше.

- Скільки років вашій наймолодшій глядачці?

- Приблизно 27. Спочатку вона дивилася «Надвечір'я» разом із дорослими,

знала, що є така програма. А потім, коли виросла, стала палкою нашою шанувальницею, адже програму дивляться не лише люди літнього віку.

- Ви довго працюєте на телебаченні. Як воно змінювалося впродовж років?

- Якщо країни з'являються і зникають, то й телебачення, безперечно, змінюється. Міняються стосунки, з'являються мільйонери і бідні (раніше всі були більш-менш однакові), значно зростає технічна база. Але найголовніше, щоб не зникло те, для чого телебачення виникло, - спілкування. Навіть якщо взяти до уваги інформаційні програми, то люди обирають, що дивитися, залежно від ведучих, адже новини скрізь однакові. Тобто людина, що з'являється на екрані, незалежно від обставин має залишатися з глядачем. Це феномен телебачення: люди завжди відчувають, бреше ведучий чи каже правду, гарний настрій у нього чи поганий. Диктор, який з'являється у кадрі, може чудово говорити, проте іноді його не чують.

- Колись Ви були викладачем в Інституті журналістики. Чи важко поєднувати роботу на телебаченні та викладацьку діяльність?

- Якщо людина захоче, вона може все.

- Яким має бути ведучий, аби програма подобалась людям?

- Перш за все він має залишатися собою, бути природним та щирим. Тобто повинен нагадувати сусіда чи знайомого, бути цікавим. Я не можу сказати, що ведуча «Надвечір'я» (тобто я) - ведуча у традиційному розумінні цього слова. Глядачі часто кажуть мені під час спілкування: «От Ви поговорили зі мною, і стало легше». Необхідним є відверте спілкування.

Юлія БОЯРСЬКОВА

ВІДБУЛАСЯ ПРЕМ'ЄРА ФІЛЬМУ «ГАРРІ ПОТТЕР І ДАРИ СМЕРТІ»

Злива, осінні заморозки і штормове попередження не злякали сотні фанатів, які зібралися в центрі Лондона у четвер ввечері перед світовою прем'єрою першої частини заключного фільму кіноепопеї «Гаррі Поттер і дари смерті».

Творці кінострічки вирішили розбити останню книгу про хлопця-чарівника британської письменниці Джоан Роулінг на два фільми, щоб розтягнути фанатам прощання з героями, які встигли подорослішати за час зйомок (екранізація першої книги вийшла ще 2001-го).

Режисером картини знову став Девід Йетс, який зняв два попередні фільми. Після перших фентезі-стрічок його часто звинувачували в тому, що він зробив із казки похмурий блокбастер. Такими самими фірмово похмурими, очевидно, будуть і заключні серії, де дія вперше повністю виносить за стіни школи Хогвартсу у зовнішній світ, тож Поттер без допомоги дорослих, які підтримували його досі, самотужки битиметься з Темним лордом.

Остання частина «поттеріани», яка остаточно поставить крапку в кіноісторії, вийде в прокат у липні 2011 року. При цьому творці обіцяють, що вона буде переведена у формат 3D. Зробити першу частину «Гаррі Поттера і дарів смерті» в 3D кіностудія Warner Bros не встигла.

На прем'єру стрічки традиційно з'їхалися шанувальники з усього світу. Фанатів і самих зірок, які очікували на початок фільму, «Гріли» атмосфера свята і антураж - по всій площі були встановлені смолоскипи, а на кожному кроці траплялися персонажі з фільму.

По червоній килимовій доріжці пройшли головні герої - актори Деніел Редкліф, Руперт Грінт і Емма Вотсон, Рейф Файнс, Хелена Бонем-Картер, авторка роману Джоан Роулінг та інші. В український прокат фільм вийде 19 листопада.

«БОТАНИ» ТА ГЛАМУРНІ ДІВЧАТА В ОДНОМУ ПРОЕКТІ... Й ЛІЖКУ

» ДЕВ'ЯТЬ ДІВЧАТ І ДЕВ'ЯТЬ ПАРУБКІВ РАЗОМ ОПИНИЛИСЯ НА БЕРЕЗІ ЧОРНОГО МОРЯ. ВИРІШИЛИ ВІДПОЧИТИ? НІ, ВЗЯТИ УЧАСТЬ У ПРОЕКТІ ШОУ КАНАЛУ «1+1» - «ГЛАМУРНІ ШТУЧКИ І ЗАУЧКИ», ЯКИЙ ОСТАННІМ ЧАСОМ НАБУВАЄ ПОПУЛЯРНІСТІ СЕРЕД ГЛЯДАЧІВ.

Творці програми спробували об'єднати два абсолютно різні світи - гламурних кралечок, які оцінюють людей і життя за брендами, і хлопців, які за сніданком викладуть декілька теорій про форму краплі, що випадково впала на стіл. Але навіть після місяця спільного мешкання, за твердженням продюсера Сергія Хариневича, ці світи так і лишилися паралельними, хоча їхні представники явно зблизилися та дещо порозумілися...

Ось що розповів продюсер проекту:

- Ще на кастингу було помітно, що в учасників різні задачі. Якщо жіноча половина мала на меті потрапити на телебачення, засвітитися в кадрі, то чоловічі - мріяли про одне: познайомитися з симпатичними дівчатами, адже в житті у них це виходить поганенько. До

всіх конкурсів на проект вони спочатку ставилися скептично: «Та буде як буде! Я вже два дні (!) прожив у одній кімнаті, спав на одному ліжку, з такою красунею! Все, можна ставити галочку. Досвід є. Дослід проведено. Програму максимум виконано». Але потім все трохи змінилося...

- Сергію, під проект потрібно було вибрати якусь спеціальну будівлю?

- Звісно. По-перше, ми потребували певну кількість практично однакових кімнат, аби герої жили в однакових умовах. Виявилось, що не так вже й багато комплексів відпочинку, де є 12 однакових номерів. Тому обирали довго. Через те, що знімачі мали восени, одразу відкинули варіанти готелів під Києвом, адже у Криму тепліше.

- Купалися?

- Як на мене, то 16-градусна температура води - це надто холодно. А от інші плавали

з задоволенням. Я маю на увазі героїв. Наші дівчата взяли з собою по два купальники, треба ж було їх кудись вдягнути!

- Невже хлопці так і не зайшли у воду?

- Ми їх загнали! Всіх дружно, рано-вранці. Це буде в одному з епізодів. Спочатку кривилися, а потім їм сподобалося, тож сказали, що добровільно купатимуться щоранку.

- І зробили це?

- Ні (сміється).

- «Ботан» сказав - «ботан» забав, - підхоплює розмову ведучий проекту **Григорій Герман**. - Хоч у Криму осінь і лагідна, та нам не дуже пощастило з погодою. Із чотирьох тижнів знімального процесу половину часу лютували дощі й ураганні вітри, а температура була лише на п'ять градусів вища за київську... Нам всі розповідали, що в жовтні у Криму можна купатися, та, мабуть, не з нашим «гламурсько-ботанським» щастям.

Сергій Хариневич:

- Всі конкурси побудовані на тому, щоб «ботани» перебороли себе, переступили через внутрішні страхи. Хлопці страшенно закомплексовані. Причому не приховують цього. Тож, коли вони виконували якусь завдання, ламали внутрішні бар'єри, долали страхи - у них просто відбувалося

прозріння. А коли до подолання цих труднощів докладала руку дівчина, вони ставали реальними парами.

- Тобто пари таки склалися?

- Так. Гадаю, до весілля діло не

дійде, але до дружби...

- Може і дійшло б, якби проект тривав трошки довше, - сміється Григорій Герман.

Кирило РОГОВ

КОЛЕСНИКОВ - НАВЗДОГІН ЗА БЛОХІНИМ, У ШЕВЧЕНКА З ЯРОСЛАВСЬКИМ - НІЧІЯ

Матчі Меморіалу
Євгена
Кучеревського
збирають у
Дніпропетровську
наші провідні
футбольні
команди

У ШЕВЧЕНКА З ЯРОСЛАВСЬКИМ - НІЧІЯ

» Завжди думав, що рейтинги у футболі відображують результат – які голи та очки, така й позиція команди. Звісно, ще є списки бомбардирів, коефіцієнт непробивності воротарів, кондуйт «рекордсменів» за жовтими чи червоними картками. Але, виявляється, розставити людей футболу за ранжиром можна й з огляду на патріотичність...

Громадська організація «Патріоти футболу України», прагнучи привернути увагу до цього виду спорту (немов, її бракує?) та захопити героїв футболу в суспільстві, вирішила запровадити присудження іменних «зірок». Вони так і називатимуться – «За патріотизм у футболі!». То більше – лідер структури Вікторія Кулаковська та її колеги пробивають у столичній мерії ділянку для створення алеї лауреатів цього проекту.

Якщо вірити організаторам, то 11 обранців уже визначені – Григорій Суркіс, Рінат Ахметов, Андрій Шевченко, Олег Блохін, Олександр Ярославський, Борис Колесников, Йожеф Сабо, Леонід Буряк, Леонід Кравчук, Артем Франков, Савік Шустер. Спеціальна 12 «зірка» – Валерію Лобановському. Її буде передано родині славного тренера.

Розумію, що статистика річ невблаганна. Соціологічні опитування в період з 16 травня до 8 жовтня 2010 року проводилися перед матчами збірної в Києві, Львові, Донецьку, Харкові (тут іще й у день фіналу Кубка України), а також у Запоріжжі – мова про гру за національний Суперкубок. Респондентів назбиралося понад 20 тисяч. Але особисто для мене відсотки голосів, отримані тим чи іншим претендентом, не є критерієм істини. Готовий пояснити – чому.

По-перше, що таке 20 тисяч? Це стандартна аудиторія стадіону на одному резонансному поєдинку. Вболівальники Дніпропетровська, Одеси, Криму або Луганська вправі запитати – а ми? По-друге, всі знають, яка категорія глядачів переважає нині на трибунах – та, з якою розбираються муніципальна міліція

чи «беркутівці». Не впевнений, що відповіді вони проголошували в адекватних кондиціях. По-третє, людей середнього та старших поколінь на футбол затягнути складно: ціни на квитки частенько «кусаються», а слухати впродовж 90 хвилин брутальну лайку з сусідніх секторів – задоволення нижче середнього. Хоча саме ветерани знають тих, хто дійсно підносить реноме нашого футболу – здебільшого на полі, а не в кабінетах ЦК чи олігархічних пентхаузах.

Не можу погодитися з об'єктивністю оцінок у цифрах – навіть утримаюся від згадки їх у цьому матеріалі. Мені, як свідку подій на українських футбольних аренах з 1964 року, дивно, що Блохін, Сабо та Буряк «програють» президентам федерації чи клубів. Проте ці відсотки читає і закарбує у свідомості публіка. Автор цих рядків намагався на презентації проекту розтлумачити пані Кулаковській, мовляв, збивати всіх до купи – це шлях убик від історії. Хіба немає журналістів, які працюють на ниві нашого футболу хоча б удвічі більше від терміну перебування України в лавах ФІФА та УЄФА? Молодь запропонувала тих, кого чує з «ящика» щодня. Однак куди вагоміший внесок зробили, приміром, Марк Левицький та Віктор Нестеренко, Валерій Мирський та Валентин Щербачов, Іван Яремко та Гаррінальд Немировський, Анатолій Косий та Едуард Липовецький, Георгій Кузьмін та Юхим Лазарев. Це я перелічив без підготовки. При нагоді згадав би ще стількох же «аксакалів».

Мені заперечили: глядач голосує за того, про кого чув. Стоя, дорогенькі організатори!

Хтось же має відповідати за оприлюднений реєстр. Якщо виділялися окремі номінації на кшталт «Президенти України» (34% - Кравчук; 20% - Янукович; 11% - Кучма) або «Артисти», то варто було й основний конкурс проводити за підгрупами. А то, за межами дюжини опинився Сергій Бубка – людина, яка задля іміджу України, причому не лише спортивного, заробила на сто очок вперед. Та його взагалі не потрібно було втискувати у перегони «відсоткоманів». Так само стил президенту брифінгу був неабияк здивований, коли ваш кореспондент назвав прізвища Заяєва та Поточняка. Аргументи я навів залізно: Анатолій Заяєв, відкинувши будь-які чутки про те, що «Таврія» може слідом за розвалом СРСР перейти до російської першості, привів сімферопольський клуб до «золота» найпершого чемпіонату незалежної України-1992; Ростислав Поточняк відіграв на теренах України 639 офіційних матчів за «Карпати» й «Металіст» - абсолютний «Еверест» для гравців усіх генерацій. Так не вже вони – менші патріоти?

Народ, я певен, мудріший за будь-які анкетування. Про це свідчать турніри-меморіали Валерія Лобановського, Олега Макарова, Євгена Кучеревського, Віктора Колотова, Анатолія Зубрицького. Маріуполь та Волгодар планують започаткувати турнір пам'яті Віктора Прокопенка. Мабуть, важливою є й та акція, яку проводять «Патріоти футболу України». Єдине, варто прогнозувати, як усе це відгукнеться в серцях не лише тих, кого волонтери вибрили з калькуляторами на випадково взятих лавах стадіону...

ТРЕКИ ЗАНЕПАЛИ, АЛЕ ШУЛІКА – СЕРЕД ЕЛІТИ

» ВІДБІР НА ОЛІМПІАДУ-2012 ДЛЯ ТРЕКОВИКІВ РОЗПОЧАТО. ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ В ПОЛЬЩІ БУВ НЕ НАДТО ВРОЖАЙНИМ ДЛЯ УКРАЇНИ, АЛЕ ПО ОДНІЙ «БРОНЗИ» В ЖІНОЧІЙ ОЛІМПІЙСЬКІЙ ТА ЧОЛОВІЧІЙ «ПОЗАОЛІМПІЙСЬКІЙ» ДИСЦИПЛІНАХ ВСЕ Ж ЗАВОЙОВАНО. 12 РОКІВ ТОМУ МАЛИ СВІТОВЕ «ЗОЛОТО» В КОМАНДНОМУ ПЕРЕСЛІДУВАННІ, ОТЖЕ, НИНІ ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР ТОЙ САМИЙ, А ПОКОЛІННЯ – СЛАБКІШЕ?

- **З**отаким висновком не поспішав би, – бере слово **Віктор Осадчий**. – Тоді в Бордо наші хлопці дійсно спричинили фурор, а за два роки здобули на згаданій дистанції 4 км ще й «срібло» сіднейської Олімпіади та побили «по ходу п'єси» рекорд світу. На жаль, упродовж десятиріччя ми залишилися фактично з одним армійським треком у Львові, який давно не відповідає стандартам. За принципом «не завдяки, а всупереч», отримали третє призове місце Лесі Калитовської в Пекіні-2008 – хіба не досягнення? Щодо командної гонки, то відбулася значна кадрова ротація.

– **Але ж навіть із екіпажу Афіні-2004 продовжують гаятися Володимир Дюдя, Роман Кононенко та Любомир Полатайко!**

– Зважте, що суперники опанували нові швидкості, а

кажучи, з треку на шосе. Багато на що відповість чемпіонат світу-2011 в Голландії.

– **Чи можна вважати, що Любов Шуліка вже оформила приблизно половину заліку під лондонську ліцензію?**

– Треба бути впевненим, що квота МОК для Європи не зазнає коригувань. Наразі вона передбачає чотири вакансії на певну гонку. Луганська спортсменка в «кейріні» заробила, безсумнівно, вагоміші очки, ніж у класичному спринті, де виявилася сьомою. Люба вперто сперечалася з Ольгою Панариною та Сімоною Крупецькою, однак здобула «бронзу» слідом за білорускою та литовкою. Проте як давати прогнози, коли щороку відбувається по чотири етапи Кубка світу, а кожен безпосередньо впливає на рейтинг? Шуліка та її наставник Сергій Базін мають обґрунтований план підготовки. До нього входять і виступи в так званому олімпійському спринті на пару

Нам лишається заздрити полякам, що мають такий трек

знайти квартет, спроможний триматися купи в тій еліті, – це не механічний процес. Вирушаючи до Варшави, ми усвідомлювали, що Михайло Радіонов буде в незвичній для нього ситуації. Якщо Віталій Щедов, Максим Поліщук, не кажучи про Дюдю, котрий посів особисте п'яте місце на пекінських Іграх, – вони обкатані численними турнірами саме в цьому виді програми, то спеціалізація Радіонова трохи інша. Недаремно ж разом із Сергієм Лагуті вони стали призерами в «Медісоні». На третій зміні Михайло змушений був зійти, до того ж ми поставили на велосипедах більшу передачу. Так чи інакше, а пошук бойового складу триватиме. Скажімо, Дмитро Грабовський обіцяв мені, що не втече, образно

з волинянкою Оленою Цюсю. Нині в Польщі вони були тільки дев'ятими, але варто врахувати, що така гонка для прекрасної статі чекає свого дебюту саме на Іграх-2012.

– **Подивився я телетрансляції з Євро-2010, і порівняно з нашими реаліями стало сумно – маленьке місто Прушков зі справжнім велосипедним палацом. Коли Радіонов і Лагуті «зацепилися» за лідерів-чехів, подумав, а раптом вигорить «срібло»? Та це при нашій бідності було б занадто...**

– Там відбувалася складна тактична боротьба, в якій трохи краще спрацювали бельгійці Кенні де Кетеле та Тім Мертенс, які прилаштувалися другими. Хоча, киньте їх у наші умови, і вони перехотіли б крутити педалі.

АНЕКДОТИ ВІД

Викладач - студенту:

- Хлопче, я помітив вас учора на території жіночого гуртожитку об одинадцятій вечора. Це буде варте десять гривень. Наступного разу оштрафу на двадцять п'ять...

- Пане професоре, ми з вами ділові люди! Скільки коштує абонемент на семестр?

- Що таке «контрастний душ»?
- Це коли ви виходите з сауни, а вас зустрічають її чоловік і твоя дружина!

- Чуєш, сусіде, що це в тебе вчора ввечері півень у курнику так глосно кричав?

- Це я його на зимовий час переводив.

- Ось, дивись. Він – сатаніст, а я – гламурна блондинка. Але ми разом! Що це доводить?!

- Що в нього скоро жертвоприношення.

Багато років поспіль в Національному управлінні з космічної аеронавтики (НАСА) під грифом «Цілком таємно» зберігалась сенсаційна інформація: 9 серпня 1973 року з борту космічного корабля «Скайлеб-2» американські астронавти передали повідомлення, що ошелешило всіх співробітників лабораторії космічних досліджень США. Дослівно воно звучало так: «Пекло знаходиться всередині Сонця. Ми бачимо, як горять мертві. Ми бачимо пекло».

перше враження. Вони побачили те, чого на думку атеїстів не існує. Вони побачили пекло.

ЧИСТИЛИЩЕ

За десять років після цього повідомлення деякі американські ЗМІ заявили читачам про ще одну сенсаційну подію. Використовуючи на практиці спеціально створену апаратуру (телескоп інфрачервоного випромінювання), дослідники НАСА зафіксували на фотоплівку загадкове явище: у відкритому космосі парили привиди померлих людей і тварин. Подія мала неймовірний резонанс серед представників науки,

У ПОШУКАХ РАЮ

Свого часу НАСА залишило без коментарів вражаючий факт: американський астронавт Чарльз Гінсон пробув у космосі... 28 років! Офіційні представники заявили: «Ми втратили контакт із командиром космічного корабля Ч. Гінсоном за 3 год. 58 хв. після старту. Оскільки місія була таємною, ми не могли повідомити про це публічно. За нашими документами Гінсон фігурує, як особа, що зникла безвісти». Так було до 26 березня 1991 року.

Того весняного дня, після 28-річної відсутності астронавта, одна американська військово-морська частина

СТЕРЕЖІТЬСЯ! ПЕКЛО ІСНУЄ

» **С**кільки існує невагомне людство, стільки намагається збагнути сенс власного буття і знайти подальші шляхи-дороги до... до чого? Що очікуватиме нас там, за межею, коли напрацьовані за життя орієнтири безповоротно втрачуть звичні значення? Що буде, коли ми помremo?

ПЕКЛО

Протягом 16 років спеціалісти НАСА спростовували всі чутки про ту подію. Проте у 1985-му американський журнал «Світова наука» дещо підняв завісу таємниці. Неймовірно повідомлення екіпажу «Скайлеб-2» було оприлюднене на його сторінках. У серпні 1978-го астронавти досліджували сонячні вибухи за допомогою спектрогеліографа, який фіксував всі зміни на фотоплівку. Раптом на небесному світі стався вибух величезної сили. З глибини вогняної кулі на 800 тисяч кілометрів (!) вирвався стовп гелію. Ошелешені науковці на власні очі побачили, як рідкий струм газу застиг. Цілих 70 секунд прибори фіксували жахливе видіння: на вогняному стовпі з'явилися сотні тисяч людських облич, змучених тортурями вічного полум'я. Спочатку астронавти сприйняли його за колективну галюцинацію, але чіткість та ідентичність зображень змінила це

парапсихологіва та церковнослужителів. Проте всі були єдині в одному - фотографія справжня! Один із членів офіційної комісії експертів заявив: «Ми давно знаємо про існування привидів. Ще у травні 1993 року побачили цих істот у космосі за допомогою телескопа «Хабл»... Однак уряд США разом із керівництвом НАСА вирішили засекретити ці дані, доки вчені не будуть спроможні пояснити походження дивних явищ, що мають обриси людей».

Уперше світлина невідомих об'єктів учені отримали, вивчаючи вплив Сонця на планету Нептун. Там була чітко зафіксована безліч світлоносних людських тіл. Іспанський теолог Педро Гарсія вважає: «Ця частина Всесвіту представляє собою чистилище - місце між раєм та пеклом. Тут душі померлих очікують на Божий суд». Інший науковець, американський фізик, що не погодився оприлюднити своє ім'я, авторитетно заявив: «Ці форми - результат електричних імпульсів, справжня сутність життя, яка не має ані початку, ані кінця. Коли земна людина помирає, її електричне тіло йде у космос. Оце і все». Натомість автор 11 книг про інопланетні цивілізації - доктор Алан де Вольєр - зробив висновок, що видимі на світлинах сутності - позаземні істоти. Безсумнівним є лише одне - до багатьох загадок людства додалася ще одна.

зафіксувала від нього сигнал. Невдовзі в океані знайшли капсулу «Джеміні» з астронавтом на борту. Як той зміг протриматись у космічній безодні 28 років із піврічним запасом палива, їжі та води? Щодо цього - офіційної версії НАСА не існує. Космічний корабель запускали військові, тому навколо цієї історії все вкрито таїною. Чарльз Гінсон пройшов карантин на авіабазі «Едвардс» у Каліфорнії. І його, і літальну капсулу присіплювали вивчали. Спеціально створена група психоаналітиків намагалася отримати свідчення фантастичних пригод Гінсона, проте, на жаль, безрезультатно: «Фізично він почувається добре, але повністю дезорієнтований, - заявив репортерам співробітник НАСА. - Не розуміє, що був відсутній на Землі протягом тривалого часу. На всі запитання відповідає: «Ніколи більше!... Ви повинні зрозуміти... Це ваші вороги». Подальші розпитування спричинили істерики та плач».

Відтоді минуло чимало часу, проте нових відомостей про мандрівника безодню не з'явилося. Погодьтесь, якщо Гінсон знайшов рай, то це якийсь дивний рай. Неоптимістичний, чи що? Особливо зважаючи на: «Ніколи більше...». Щось не щастить людству з пошуками едему останнім часом. Йібо, не щастить.

Олесь М'ЯСНИЙ

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язково. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу - автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

Шеф-редактор Валерій СТЕПАНЮК
В.о. головного редактора Ірина КЛІЩ-МОСТОВА

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, віддруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друк офсетний.

Замовлення 06257

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції: Тел./факс: 424-32-46

Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net ; www.gipu.com.ua

ГАЗЕТУ ЗАРЕЄСТРОВАНО 25.11.1994 Р. СВДОЦТВО ПРО РЕЄСТРАЦІЮ: СЕРІЯ КВ № 462.

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ

(з 22 до 28 листопада)

Овен (21.03—20.04) - спробуйте відпочити і розслабитись. Не варто зацілюватись на матеріальних питаннях, краще подумайте про душу. Реально оцінійте свої можливості і не засмучуйтеся через дрібниці. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - п'ятниця.

Телець (21.04—20.05) - труднощі, проблеми та непорозуміння обступили з усіх боків? Не звертайте на них уваги і не форсуйте події. Не витрачайте марно енергію, адже Ви майже наблизилися до бажаного! Сприятливий день - субота, несприятливий - п'ятниця.

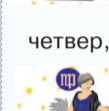
Близнюки (21.05—21.06) - час сприятливий для завершення справ. Фінансові обставини можуть змінити плани на майбутнє. У вихідні родичі нагадають про себе, тож знайдіть час та слова для кожного. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - четвер.

Рак (22.06—22.07) - Ви здатні на необдумані вчинки, але чи варто це робити... Усі важливі справи плануйте на другу половину тижня. Вихідні використайте на облаштування оселі - вдома накопичилося чимало хатніх справ. Сприятливий день - неділя, несприятливий - понеділок.

Лев (23.07—23.08) - на Вас чекає визнання колег та керівництва. Запоручка успіху - уважність до деталей, розум та кмітливість! Краще втриматися від конфліктів у родині. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.

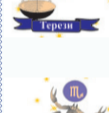
Діва (24.08—23.09) - усе задумане буде реалізовано, усе розпочате - доведено до кінця. Атмосфера в колективі буде комфортною і доброзичливою. Подумайте про додатковий заробіток - ця ідея вдала і своєчасна. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - неділя.

Терези (24.09—23.10) - погодьтесь, деякі Ваші рішення були надто екстравагантними і не завжди поміркованими. Постарайтеся приборкати гордість і прислухатися до дружніх порад. Сприятливий день - четвер, субота.

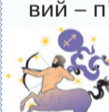
Скорпіон (24.10—22.11) - стануться події, які допоможуть у професійному просуванні та навчанні. Вміло розподіляйте сили і час, вони Вам ще знадобляться. Непорозуміння можуть зіпсувати настрої. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - п'ятниця.

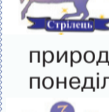
Стрілець (23.11—21.12) - мрії можуть підняти Вас високо за хмари. Найпотаємніші сподівання незабаром справдяться. Однак варто бути обережними, щоб не розчаруватись... Вихідні проведіть з друзями на природі. Сприятливий день - неділя, несприятливий - понеділок.

Козеріг (22.12—20.01) - приготуйтеся приймати пропозиції - вони почнуть надходити швидше, аніж Ви можете собі уявити. При вирішенні ділових питань більше покладайтеся на інтуїцію - як не дивно, логіка навряд чи призведе до бажаних результатів. Сприятливий день - субота.

Водолій (21.01—20.02) - оточення вимагатиме чіткості в усьому. Ви фонтануєте енергією, здатні вирішити всі свої проблеми самостійно. Ваша інтуїція надчутлива! Сприятливий день - середа, п'ятниця.

Риби (21.02—20.03) - якщо хтось запропонує своє заступництво, не відмовляйтесь. У важливих ситуаціях не обмежуйтеся власними силами. Незабаром інтуїція підкаже вихід зі скрутного становища. Сприятливий день - середа, несприятливий - вівторок.

УВАГА!

ПЕРЕДПЛАТА

Для всіх постійних та нових читачів найдавнішого видання України, яке понад п'ятдесят років віддано несе рідне слово до кожного серця і домітки, пропонуємо передплату на наступний рік.

на 1 місяць	12 грн.04 коп.
на 3 місяці	36 грн. 12 коп.
на 6 місяців	72 грн. 24 коп.

ІНДЕКС У КАТАЛОЗІ - 60953

